

FLIP-IT! ONLINE MAGYAR KURZUS - MENTORI ÉRTÉKELÉSEK
CHOGYELKÁNÉ BABÓCSY ILDIKÓ

Csoportom 15 mentorálttal indult, az utolsó feladatig végül kilencen jutottak el, valamint egy résztvevő elkészítette a videóját és az óratervet, de kipróbálni már nem volt ideje az osztályban. A csoporttagok aktívan részt vettek a fórumon történő közös gondolkodásban, ezen kívül segítettek egymásnak, ha nálam hamarabb olvastak segítségkérő hozzászólást a fórumon, illetve megosztások során egymás munkáját is értékelték, építő kritikai észrevételekkel segítettek. Több hozzászólásukban is találkozom azzal a ténnyel, hogy nagy részük napi szinten foglalkozik a differenciálás, diákközpontú motiválás, élményszerű, aktív tanulás és a tanítást segítő IKT-eszközök kutatásának kérdéseivel, aminek nagyon örültem. Véleményem szerint mindezek erősen hozzájárultak a kurzus során benyújtott munkáik magas színvonalához, kísérleteik alapvetően pozitív végkicsengéséhez – tanári motiváltságuk, elkötelezettségük egyértelműen korrelált a fordított osztályterem technika fogadtatásával diákjaik körében.

A kilenc beadott munka döntő többsége rendkívül magas színvonalú feladatmegoldás volt. A csoportból ketten választották azt az utat, hogy mások által elkészített videót adnak át diákjaiknak megtekintésre, heten (illetve a kísérletet végül be nem fejező tanárral együtt nyolcan) pedig saját maguk vágtak bele a videókészítésbe. Két csoporttagom a hagyományos prezentációkészítő technikákat részesítette előnyben, egyikük a PowerPoint, másikuk a Prezi Next segítségével készített hangalámondásos prezentációt az általa választott témából diákjainak. Mindkét videó a további IKT-eszközöknek is köszönhetően (infografika, szófelhő, stb.) izgalmas, a figyelem fenntartására képes és informatív munka lett. Öten a csoportból az animációkészítő programokat próbálták ki, elsősorban a Biteable és az Animoto alkalmazásokkal készítették videót. Az informatikai, videókészítő eszközökkel való első próbálkozások végső tapasztalata pozitív volt, ugyanakkor a csoporttagok mindegyike jelezte, hogy az első időkben ezek a segítő lehetőségek nagyon komoly idő- és energiaráfordítást igényeltek tőlük. Mentorként fontos feladatomban éreztem, hogy a támogatással fenntartsam a résztvevők motivációját, egy-egy hosszúra nyúlt, sikertelen próbálkozás ugyanis gyorsan el tudja venni a kezdeti lelkesedést. Főleg, hogy a videókészítésnek és a fordított osztályteremnek inkább hosszútávon érezhető pozitív hatásai, így fontos, hogy a tanárok motivációja ne vesszen el, mielőtt munkájukért megkapnák a megérdemelt „jutalmat”, vagyis a diákok együttműködését, lelkesedését, valamint a hosszú idő alatt elkészített videók újrafelhasználhatóságából eredő előnyöket.

A Flip It kurzusban való mentorálási munka igazi kihívásnak bizonyult, ugyanakkor meggyőződésem, hogy ennek a tanulásszervezési módnak kizárólag ez a fajta „tanári” modell lehet a megfelelő mintája. A személyes, bármikor rendelkezésre álló és mindenkit egyéni útján végigkísérő mentor mutathatja meg a diákszerepben lévő tanárnak, mennyire fontos, hogy saját hozzáállása milyen a diákjaihoz, hogyan tudja segíteni aktív bevonódásukat. Meghatározó élmény marad számomra a csoportom tagjainak azon visszajelzése, amiben hálálkodnak a velük való, személyre szabott foglalkozásért, az elismerésekért, biztatásért, dicséretért, építő kritikáért, segítségért, amit tőlem kaptak. Hiszem, hogy ez az élmény segíti majd saját tanári nézőpontjuk alakulását, és segítségükre lesz abban, hogy maguk is így álljanak hozzá diákjaikhoz és a tanítási-tanulási folyamathoz. Szakmailag úgy érzem, sokat fejlődtem: a tanítás, nevelés a diákok körében is gyakran kötéltnél is hasonló, az embernek alaposan meg kell gondolnia a következő lépést, és ha gyakorló tanárokat mentorálunk, ez fokozottan érvényes. Nagy szerencsém volt, hogy a csoportom tagjai elfogadtak és segítettek, mint mentorukat, az ő támogató együttműködésük nélkül a munka valószínűleg még nehezebb lett volna. A munka legnehezebb részének az idő rövidegét tartom: 9-15 ember 2-4 oldalnyi terjedelmű írására való érdemi reflektálás, videók készítésében való segítség, javaslatok tétele rengeteg időt emészt fel, ami nem a saját szempontomból probléma, hanem abból, hogy értelemszerűen sokkal tovább kell várnia annak az értékelésre, aki utolsóként kerül sorra, mint annak, akivel kezdtem. Ennek kiküszöbölésére különféle stratégiákat alkalmaztam, például a beadás után rögtön értékeltem, vagy, ha egyszerre készültek el a munkák, olyannal kezdtem az értékelést, aki korábban a végére jutott. Gyakran éreztem

én is úgy, hogy kevés az idő az elmélyülésre, a kurzus túl gyorsan halad, így a jövőre nézve változtatásként azt javaslom, hogy a tapasztalatok alapján gondoljuk újra, melyik modul mennyi időráfordítást (hetet) igényel, és ennek fényében alakítsunk ki határidőket. Valamint, azt is fontosnak tartom, hogy a tanéven belüli elhelyezkedésén is változtassunk a képzésnek: a második félév végét semmilyen szempontból nem tartom jó választásnak a jövőre nézve. A tanév folyamán három alkalommal látom megfelelőbbnek a kurzus helyét: augusztus vége-szeptember eleje felé, amikor az elméleti, videó-készítő részt még a nyári, tanévkezdés előtti időszakban, nyugodtabb körülmények között és kipihentebben tudják elvégezni a tanárok, de a szeptemberi kezdéssel van alkalmuk kipróbálni a szintén feltöltődött diákokkal. És egy új tanév eleje mindig alkalmasabb az újdonságok bevezetésére, mint amikor már mindenki inkább a nyárra koncentrálna. ☺ A másik ilyen időszak október vége-november környéke, akár az őszi szünethez kapcsoltan, ezt ugyanis egy olyan nyugodtabb időszaknak érzékelem, amikor még lehet dolgozni a diákokkal, és a tanárok sem túlságosan fáradtak, valamint még senki sem ég „ünnepi lázban”. A harmadik időszaknak pedig a második félév legelejét gondolom, úgy, hogy legkésőbb a tavaszi szünetre befejeződjön a munka – itt hasonló okokból tartom megfelelőnek a kurzust, mint szeptemberben: az új félév mindig magában hordozza az újdonság varázsát, könnyebb tanárnak és diáknak egyaránt belefogni valami másba, de még senki sem túlságosan fáradt.

A nehézségek közé tartozott még, hogy gyakran kellett online, csak írásra támaszkodva rájönnöm, hol akadnak el a csoporttagok az egyes alkalmazások használatában, ami sokszor napokig eltartó, sűrű levélváltással tarkított folyamat volt. Erre megoldásként azt tudom elképzelni, hogy a kurzust kiegészíthetnénk (főként a legaktívabb második részben, amikor kipróbálják az alkalmazásokat és videókat készítenek) heti egy-két alkalmas Skype-konzultációkkal, ami mindenki számára megkönnyítené a problémamegoldást.

A kurzuson való mentori munkát nagyon élveztem, úgy érzem, emberileg és szakmailag nagyon sokat kaptam tőle. Izgatottan várom, milyen lesz a folytatás, remélem, jut benne nekem is szerep.

DR. SEDIVINÉ BALASSA ILDIKÓ

Számadatok

- A csoportomban **14 TANÁR** kezdett el tanulni, **12 fő fejezte be a kurzust** (12 fő kapott bizonyítványt az akkreditált pedagógus képzésről).
- A tanárok 12 kísérletében mindösszesen **231 TANULÓ** vett részt (ez átlagosan 19 főt jelent csoportonként)

Együttműködés

A tanárokkal való együttműködés kiváló volt, nagyon lelkesek és érdeklődők voltak. Több tanár kollégával már a kezdő - konferencia – napon beszélgettem, de a résztvevők több mint a felével ismeretlenül, online találkoztunk, csak a kurzus hozott össze bennünket. Szándékosan választottam vidéki embereket, nagyra becsülöm a hihetetlen küzdelmüket a fővárosnál sokkal rosszabb körülmények közötti iskolákban és lelkesedésüket a jobbításért. Az együttműködés mindvégig nagyon jó volt, bizalommal fordultak hozzám a tanuló tanárok. Használtuk a csoportfórumot többször, de gyakran vették igénybe a közvetlen kapcsolati lehetőséget, az e-mailt, telefont is a résztvevők.

Aktivitás és annak intenzitása

Az aktivitás (és annak intenzitása) összefüggést mutat a kurzus előrehaladásával és az iskolai eseményekkel (évi rendszeres kötelező programok, mint az érettségi, szakmai – OKJ - vizsgák. A kurzus február végén kezdődött és hivatalosan április 30-ig tartott. Az első öt-hat hét nagyon intenzív volt. Az április utolsó két hetében már nagyon elfoglaltak voltak a tanárok is, a végzős tanulók is, ez a teljesítmény minőségére, a határidők betartására, a fórumon történt „beszélgetések” intenzitására negatív hatással volt.

A beadott munkák minősége

Az első reflexiót még 13 tanár készítette el a csoportomból. Ezek minősége - két kivétellel – kiváló volt. A második feladat nagyon megosztotta a csoportot. Akik saját videót terveztek és készítettek, azok közül is a korábban ilyen feladatot nem vállaló tanárok, szinte kivétel nélkül elmaradtak, meghosszabbodott a határidő. **Többeket kellett biztatni, önbizalmat, tanácsot adni. Abba akarták hagyni a képzést, ha valami nem sikerült.** Ez volt a legnehezebb időszak (látszólag), pedig még csak ezt követően érkezett el a neheze. Az elkészített és kész (választott) videók jók (10 saját, 2 készen meglévő videó lett a produktuma a második modulnak), a 10 saját videóból 6 kiváló) A harmadik feladatra kevés idő maradt és erre már többen kevésbé koncentráltak, mint ahogy az szükséges lett volna. A tényleges kísérleti órák tervezésére és megtartására már kevés idő és lehetőség maradt. Az iskolákban április közepére tornyosultak a fontos feladatok.

Az FC kísérleti órák tervezése és megvalósítása (3. feladat) – illetve ennek a minőségi biztosítása már nagyon nehéz volt. Azt kell, hogy mondjam, még így is elégedett vagyok 6 kiváló, 5 jó és egy közepes munka született. (tanári reflexók alapján)

Tanulságok, Javaslatok a következő kurzusra

Tanulásként elmondhatjuk, hogy e kurzusban sem az időpont nem volt ideális, sem pedig a tananyag folyamatos (kicsit időben el is maradó) feltevése. Ez azt eredményezte, hogy nem látták egészen a tananyagot a tanárok, így eltolódott a fontossági sorrend (nem a kísérlet egészére koncentráltak, még nem volt meg az aktív órára az óraterv, de már a tananyagot készítették), továbbá „kényszerhelyzet” volt a tantárgy, továbbá a csoportválasztásban is.

Fontos, hogy a **kurzus időpontját és hosszát jól válasszuk meg.** (javasolt egy 4 hónapos kurzus, melyet **szeptember végétől január végéig** célszerű meghirdetni).

Lényeges a kísérlet szempontjából, hogy **a tanár olyan csoportot tudjon választani**, mely a lehető legjobb (csoportlétszám, bevonás,)

Fontos, hogy a tanárnak legyen arra ideje, **hogy mindent együtt áttanulmányozzon, és csak utána kezdjen el tervezni és feladatokat megoldani.**

A 3. modul tananyagát célszerű lenne újragondolni, a könyv 3. fejezetében már javaslatot tettem a részben tartalmi, részen sorrendi változtatásokra.

Elfoglaltság, mennyire volt megterhelő

Csak annyira, mint a képzésen résztvevőknek. Tanárként bennünket is ugyanazok a határidők szorítanak. De nagyon jó segíteni, támogatni, szakmai tudást megosztani, én nagyon szeretem ezt a munkát, ezért **nem éreztem megterhelőnek.**

Személyes szakmai fejlődés

Korábban sokszor, sokféle távoktatási és blended képzésen voltam tutor és mentor. Valamennyi nagy kihívás és óriási kaland volt, ez a kurzus is. Szeretek megismerni új kollégákat és tanulni Tőlük, ez eddig is mindig sikerült, most is megosztottunk minden - a témával kapcsolatos - tudást, de tanulhattam a tananyagból is. Sok olyan digitális eszköz van, melyet még nem használtam és az ezzel kapcsolatos ismereteket és tapasztalatokat összegyűjtöttem a jövőbeli pedagógiai munkámhoz.

KÁLNAINÉ GYARMATI KLÁRA

Csoporttagok:

A csoportomban eredetileg 9 tanuló volt, sajnos 3 tanuló nem kapcsolódott be a munkába, családi okok, feltorlódtak feladatok, másoddiplomás szakdolgozat írási kötelezettségek. Bár a csoport tagjai szakgimnáziumi területről érkeztek, az oktatott tantárgyak többnyire a közismereti tantárgyak területét jelentették, csak két szakmai tantárgyat oktató tanár volt a csoportban.

Együtműködés:

A csoport tagjai – akik a kurzust teljesítették – maximálisan együtműködők voltak. Egy kivétellel időben elkészítették a feladatokat, de valamennyi késéssel a hiányzó munka is megérkezett. Mindenki követte az instrukciókat, minden feltöltött feladatmegoldás értékelhető volt.

Aktivitás intenzitása:

Mindenki aktívan jelen volt a fórumon, szükséges volt a konzultáció, hiszen olyan feladatokról, olyan oktatási módszerről volt szó, amellyel korábban még nem találkoztak. A fórumokon mérhető aktivitás a kölcsönös segítségnyújtás jegyében telt, a csoport tagjai lelkesek, motiváltak voltak. Az aktivitás értékelésekor a maximális 10 vagy kicsivel kevesebb, 9 pontot kaptak, a legkevesebb 7 pont volt. Mentori konzultáció a csoportban aktívan dolgozókkal a feladatok értékelésekor történt, egyéb okok miatt (késlekedés, pontatlanság, pótlás) nem volt szükség külön fórumos vagy e-mailes egyeztetésre vagy levelezésre.

A beadott munkák minősége:

A munkák precízek, ötletesek voltak. A csoporttagok – egy kivétellel – saját videót készítettek, nagyon jól alkalmazták a rendelkezésre álló eszközöket, nagyon ügyesen dolgozták fel az óra anyagát, még a jogi alapismeretek és a matematika tantárgy terén is sikerült nagyon szemléletes videót szerkeszteni. Az élelmiszerismeretekhez sikerült jól kapcsolódó, kész videót találni.

Mindegyik tanuló komolyan vette mindhárom modul feladatát, többféle eszközzel, programmal dolgoztak, a kész anyagokat mindannyian meg tudták osztani az osztály részére, mindannyian sikeres órát tartottak az óraterv alapján.

A három modul feladatai tekintetében 4 tanuló maximális 90 pontot, 1 tanuló 86 pontot, 1 tanuló 78 pontot kapott.

Személyes szakmai fejlődés

Első ízben voltam mentor, az online kurzus számomra is kihívást jelentett nem csak az online felület kezelése terén, hanem szakmai szempontból is. Mentori tevékenységem során igyekeztem hasznosítani azokat az ismereteket és tapasztalatokat, melyeket a módszer kidolgozása során én magam is elsajátítottam és gyakoroltam. Ezen túlmenően minden modul kapcsán átismételtem, tanulmányoztam a feladatok kidolgozásához szükséges eszközök alkalmazási lehetőségeit, hogy a tanulók kérdései esetén segíteni tudjak.

A fórum nagy segítség volt a kollégákkal történő konzultációkhoz. Az IT-Study munkatársaitól, a program koordinátoraitól a teljes kurzus folyamán maximális támogatást kaptam a mentori feladatok teljesítéséhez. Az online kurzus számomra is élmény volt szakmai szempontból is és az emberi kapcsolatok szempontjából is.

Mindig nagy örömmre szolgált, ha tanácsokkal és az értékelésekkel segíthettem a tanulóknak. Sikerélmény volt számomra a tanulók írásbeli és a záró konferencián történt személyes visszajelzése is.

Tanulságok

Az online kurzus sikeres volt. A csoportból kimaradó tanulók jelezték, hogy továbbra is szándékukban áll az online kurzus elvégzése, a következő alkalommal ismét jelentkezni fognak.

A csoport tagjai sikerélménnyel zárták a kurzust, a módszert szeretnék saját kollégáikkal is megismertetni. A tanulók lelkesedése alátámasztotta, hogy a módszer jó utat jelent az oktatásban. Előfordult, hogy a tanulók maguk is kérték a lehetőséget saját videós tananyag feldolgozásra.

Jó volna, ha a jövőben több szakmai tantárgyat oktató kolléga jelentkezne az online kurzusra, hiszen a szakmai tantárgyak esetében is ugyan olyan jól alkalmazható ez a módszer, mint a közismereti tantárgyak esetében.

Javaslatok a következő kurzusra:

A kurzus felépítése és az online felület nagyon hatékony volt.

Úgy gondolom, hogy jó lenne a modulok között valamennyivel több időt hagyni a beadandó feladatok elkészítésére, hiszen a saját videó elkészítése a gyakorlatlan, rutintalan résztvevők számára sok időt vesz igénybe. Tekintettel az egyéb (privát, szakmai) teendőkre, kicsivel több idő esetén nem késnének a feladat feltöltések.

Szerencsésebb lenne a kurzust a tanév második félévének elejére ütemezni, mert májusban a középiskolákban mindenki az érettségire és egyéb félévzáró vizsgákra koncentrál, így nehezebb az utolsó modult teljesíteni és a határidőt tartani.

Mennyire volt megterhelő a mentori munka?

A mentori munka számomra az újdonság erejével hatott. Nem volt megterhelő, de időigényes volt. Minden beadott feladatmegoldást, videót megnéztem, a feldolgozandó tananyaggal összevettem, értékeltem.

Mivel a kurzus során én magam is tanulva 'tanítottam', segítettem, a mentorkodás nem jelentett megterhelést.

Felemelő érzés volt számomra a csoport tagjainak sikere, lelkesedése a módszer iránt.

EKERT SÁRA

1. Csoporttagok aktivitása

A csoportom tagjait a saját kollégáim alkották. 14 fővel indult, közülük négyen el sem kezdték az 1. modult. Végül 6 fő fejezte be sikeresen a kurzust. A fórumaktivitás nem volt jellemző. Inkább idegesítette őket a sok üzenet. Egy-két hozzászólás volt még az 1. modulnál.

2. A csoporttagok együttműködése, minősége, intenzitása

Annak ellenére, hogy közvetlen kollégák voltak, nem volt jellemző a csoporton belüli kommunikáció. Nem működtek együtt, mindenki engem keresett meg, ha problémája adódott. Mivel a csoporttagokat közvetlenül ismertem, nem a fórumon keresztül kommunikáltunk, hanem az iskolában, személyesen.

3. A beadott munkák minősége

A beadott 6 feladat színvonala jónak mondható, mindannyian más-más módszereket alkalmaztak. Volt, aki többféle lehetőséget is kipróbált, ezzel is színesítve az elkészített tananyagot. Mindegyik használható, megfeleltek a kiválasztott korosztálynak, a témák érthetőek és alkalmasak voltak a tanulásra.

4. Személyes fejlődésben mit jelentett a képzésben való részvétel

Nagyon sokat tanultam a projekt alatt, új módszereket ismertem meg és alkalmaztam az óráimon. Szeretek új kihívásokat találni, és most alkalmam nyílt erre a projekt során. Érdekes tapasztalat volt, hogy teljesen kezdő szintről mennyi mindent lehet elérni az informatika terén, amivel színesebbé, élvezhetőbbé lehet tenni az órákat. A továbbiakban is alkalmazni fogom az itt tanultakat és új dolgokat is kipróbálok.

5. Tanulságok, javaslatok

A kurzus szerintem nagyon jól volt felépítve. A feltöltött tananyagok hasznosak és érthetőek voltak. Annak különösen örülök, hogy a kurzus résztvevőinek továbbra is nyitott marad a tartalma, így más módszereket is kipróbálhatnak a jövőben.

6. A mentori munka megterhelősége

Nagy örömmel vágtam bele a mentori feladatokba. Mivel a tananyagok közül párat magam írtam, így sokat tudtam segíteni a csoportom tagjainak. Megterhelő annyiban volt számomra, hogy a munkaidőm teljes tartamában, sőt még utána is, egy-egy kérdéssel „zaklattak” a kollégák az iskolában. Talán egyszerűbb lett volna, ha ezeket összegyűjtve leírják, vagy egymással is kommunikálnak. Akkor hatékonyabban tudtak volna dolgozni. Szívesen segítettem, természetesen nem esett nehezemre mindenkivel külön foglalkozni, ami azt jelentette, hogy gyakran estig ültünk a gép előtt.

A későbbiekben is szívesen vállalnék mentori feladatot.

VERESS BORBÁLA

1. Csoporttagok aktivitása

Az én csoportom 9 fővel indult, ebből 1 fő „külsős” (szoftverfejlesztő), ő az 1. modul feladatát még elvégezte, majd abbahagyta a kurzust. 1 fő el sem kezdte a képzést. Az így maradt 7 főből 6 sikeresen feltöltötte a feladatát. A fórumaktivitás nem volt jellemző, volt aki egyik témához sem szólt hozzá.

2. A csoporttagok együttműködése, minősége, intenzitása

Csoporton belüli kommunikáció nem volt (legalábbis a csoportfórumban nem), ezáltal nem tudok együttműködésről beszélni. Lehet, hogy az általános fórumban megtalálták az esetleges válaszokat a kérdéseikre, de nem tartom valószínűnek, hogy egymás között (face to face) kérdéseket tettek volna fel.

3. A beadott munkák minősége

A beadott 6 feladat közül egy sem volt annyira kiemelkedő, hogy azt kiemelésre érdemesnek tartottam volna. A többség videót készített, felhasznált képek, illetve programok segítségével. Mindegyik használható, bár volt amit én nem tartottam alkalmasnak a megjelölt évfolyam számára (szerintem túl sok, túl hosszú és túl bonyolult elméleti részt tartalmazott).

4. Személyes fejlődésben mit jelentett a képzésben való részvétele

Sokat tanultam, sok új, hasznos alkalmazást megismertem. Eddig is próbáltam, amennyire lehetett elszakadni a hagyományos frontális oktatástól, de ezek után mindenképpen hasznosítom majd a projekten tapasztaltakat.

5. Tanulások, javaslatok

A kurzus szerintem nagyon jól fel volt építve, a megosztott tartalom érthető és nagyon hasznos volt. Az külön pozitívum, hogy nyitva marad és a továbbiakban is elérhető a tartalma azok számára, akik elvégezték, így ha valami más programot, alkalmazást ki szeretnének próbálni, azok könnyen visszakéreshetők.

6. Mentori munka megterhelősége

Lelkesen vállaltam a mentori feladatot, de sajnos nem tudtam olyan intenzíven elvégezni, ahogy az elején szerettem volna... Mivel nem volt lehetőségem kipróbálni élesben a módszert (időközben szülési szabadságra, majd GYED-re mentem, és még nem dolgozom), így nem tudtam e téren kellő saját tapasztalatot megosztani a csoporttagjaimmal, és szerintem ez nagyon hiányzott.

A későbbiekben úgy szívesen vállalnék mentorkodást, ha volt már lehetőségem kipróbálni a módszert.

KÁLMÁN NÓRA

A csoport tagjainak száma induláskor: 11 fő (mentorral együtt)

A csoportba tartozó tanulók összetétele:

-közismereti tantárgyakat oktató tanárok

-szakmai tanár

-fejlesztőpedagógus

-oktatásfejlesztéssel foglalkozó szakember

Tanulmányi előrehaladás:

A bemutatkozást 6 tanuló írta meg, ez nem volt kötelező feladat. Az első feladatot 9, a másodikat 6, a harmadikat 5 fő oldotta meg.

Az aktivitás intenzitása:

A fórumon a mentoron kívül csak 2 tanuló volt igen aktív. Ennek ellenére sokan tisztességesen, jó minőségben megoldották a feladataikat, de úgy látszik, hogy nem szeretnek fórumokra írogatni, bejegyzéseket tenni, vagy tudták, hogy ez kevés pontot ér, ezért nem töltötték ezzel az idejüket. Ezen el kellene gondolkodnunk, az én csoportomban a 11 főből 7 fő semmilyen bejegyzést nem tett, nem írt.

A mentor együttműködése a tanulókkal:

A kommunikáció javarészt a kurzus felületén zajlott, de sokszor kellett a tanulóra a külsős email címén keresztül is ráírnom, ha azt tapasztaltam, hogy a diák nem válaszol vissza, nem nézi a kurzus felületét, erre szinte kivétel nélkül akkor került sor, ha lejárt a feladat megoldására megadott határidő és még nem érkezett meg a megoldás. A második feladat megoldása során kellett még sokszor a külső címeiken leveleznünk, mert a feladatmegoldásban megadott megosztási mód nem volt jó, nem tudtam megnézni az elkészült videót, és közösen meg kellett beszélnünk, hogy hogyan tudom megnézni azokat.

A kimaradt tanulókkal is az utolsó napokban a külső címükön sikerült a kapcsolatot felvenni, hiszen magánéleti problémáik miatt már nem nézték a kurzusfelületet.

Az együttműködés javarészt technikai kérdéseket tisztázott le (határidők, feladatmegosztás stb.), csak nagyon kevés volt a szakmai kérdésük, ha valamivel nem boldogultak, kiderült, hogy a kollégáik, baráti körük segített inkább, és csak végső esetben kértek tőlünk tanácsot. Öröm volt hallani, hogy megpróbálták egyedül boldogulni a kérdéseikkel, azzal indokolták, hogy ez a későbbi feladatoknál is megtörténhet majd, ezért próbálták ezt így megoldani.

A beadott munkák minősége a csoport létszámához, valamint az elérhető összpontszámhoz viszonyítva:

1. feladatot beadók aránya	Teljesítmény százalékban	2. feladatot beadók aránya	Teljesítmény százalékban	3. feladatot beadók aránya	Teljesítmény százalékban
81 %	99,4%	54%	68,5 %	45%	<u>94%</u>

Elmondható, hogy azok, akik a munkába belekezdtek, jó színvonalon oldották meg azt. A második feladat megoldása gyengébben sikerült, de azért, mert néhányan az ellenőrzésre vonatkozó részt nem oldották meg, hiánypótlást sem küldtek, így pontot veszítettek.

Személyes szakmai fejlődés (tutori):

Először voltam mentor. Nem rendelkezem mentortanári végzettséggel, a szokásos kollegiális segítségen kívül nem volt eddig ilyen irányú tapasztalatom. Nagyon nagy kihívásnak tekintettem, hogy pedagógus végzettséggel rendelkező kollégáknak kell tanácsokat adnom majd. Igyekeztem felkészülni a feladatra, előre tanulni, hogy ha majd kérdeznek, segíteni tudjak. A kurzus elején a kurzus online felületének a kezelése volt a legnehezebb feladat mentorként, szerencsére hamar elsajátítottam a felület kezelését, és csak néhány kisebb segítséget, tanácsot kellett kérnem ebben az ITStudy munkatársaitól, vagy mentortársaimtól.

A tanulók feladatának értékelésére is rá kellett hangolódnom, bele kellett mélyedni a témába, össze kellett hasonlítani őket ahhoz, hogy lássam, milyen teljesítmények hány pontot érhetnek. De azt hiszem ez is jól sikerült és reális pontok születtek. Örültem, hogy a tanulóim közül néhányan visszajeleztek az értékelésemre, megköszönték azt, reagáltak a meglátásaimra, ez is megerősítette, hogy ugyan először csinálom ilyet, de nem rosszul.

Tanulságok

A munkák végeredményét tekintve szerintem elmondható, hogy az online-kurzus, a tanfolyam anyaga, menete, szervezése sikeres volt. A kimaradó tanulók mindegyike azt hangsúlyozta ki, hogy hasznosnak tartja az online-kurzust, mindenképpen figyelni fogja a későbbi beírásokat, tag szeretne maradni, de időhiány miatt nem tudja megoldani a feladatokat és nem azért, mert azok túl nehezek voltak, vagy a tananyag nem érthető, hanem mert olyan élethelyzetbe kerültek, hogy nincs idejük a kurzus folytatására.

Javaslatok a következő kurzusra

A fent leírt tanulságot figyelembe véve véleményem szerint a következő kurzust alapjaiban teljesen hasonlóan kell felépíteni, lebonyolítani, mint az elsőt, hiszen az nagyon jól sikerült meglátásom szerint.

Néhány dolgon kell talán csak elgondolkodni és változtatni.

- Szerintem ne legyen a kurzus a második félévben vagy a tanév végén, hiszen a tanári leterheltség ekkor a legnagyobb.

- A kurzus végén talán érdemes lenne több időt hagyni, hogy a haladékos tanuló is be tudja fejezni a munkáikat. (Aki már 2 feladatát már megcsinálta, be tudja fejezni a harmadikat is, ki tudja próbálni a tervezett tanórát, még ha késve is, adjunk esetleg haladékos a harmadik feladatra méltányossági alapon, hiszen bármilyen váratlan esemény közbe jöhet: betegség, baleset.)

-Talán egy kiscsoportos foglalkozás is beiktatható lenne még az első találkozáskor, ahol valamit már konkrétan kipróbálhatnak. (Animoto pl. gyorsan elsajátítható.)

Mennyire volt megterhelő a mentori munka?

A mentori munka nem volt kevés munka, de végrehajtható volt, persze az is igaz, hogy a diákjaim egyharmada nem fejezte be a harmadik feladatot, így akkor inkább a levelezés, motiválás vett több időt igénybe az értékelés helyett.

Az a félelmem, hogy a mentoráljaim majd napi szinten kérdeznek, elakadnak a munkában, és nekem is segítséget kell kérnem, alaptalannak bizonyult, csak néhányszor kellett a iTStudy munkatársaitól vagy a mentortársaktól tanácsot kérnem. Nagyon jó ötlet volt a mentor fórum, ahol egymást is segítettük, ez nagyon megkönnyítette a munkát.

Nagyon sokat tanultam én is a mentori munka során, a fórumbeírásokból és a mentoráltjaim tapasztalataiból, nagyon örülök, hogy vállaltam a mentori munkát, a jövőben is nagyon szívesen vállalkozom majd hasonló szerepre.

Nagy öröm volt látni, hogy milyen kitaró, motivált és kreatív tanárkollégák vannak a pályán, ez megerősített abban a hitben, hogy fontos az, hogy új módszerek bemutatásával segítséget adjunk tanárkollégáinknak.

TÉRINGER ANITA

A csoportomból a kezdeti 11 főből végül 8 fő végezte el sikeresen a kurzust, köztük nyelvtanárok (3), magyar tanárok (2), valamint a vendéglátó szakmában oktató pedagógusok (2) és egy műszaki területen oktató kolléga.

Vannak közülük akik egy intézményben dolgoznak, ők személyesen segítettek egymást, elsősorban a videókészítés során. Emellett a Fórumon is sok plusz ötlettel, javaslattal segítettek a közös munkát. Egyikük javasolt például olyan – a kurzusban nem tárgyalt - eszközt, amit ő maga már korábban is sikerrel alkalmazott.

A legnépszerűbb eszköz a videókészítésre a Biteable volt, négyen ezzel készítettek digitális segédanyagot, hárman az OpenShot Video Editor-ral szerkesztették össze saját anyagukat az internetről letöltött kész anyagokkal, egy fő pedig saját maga készített videó felvételt, és a szerkesztéshez az Adobe Premier Pro-t használta.

A kurzus során hullámzó aktivitás volt megfigyelhető. Az első modulban volt aktívabb a Fórum tevékenység, ami annak tudható be, hogy mentori oldalról is akkor „mozgattuk” intenzívebben a csapatot. A résztvevők a modulokon belül egyéni tempóban haladtak, a feladatok beadási határideje körül erősödött látványosan az aktivitás.

A kurzust befejező pedagógusok mindegyike nagyon jó minőségű munkát adott le, a szükséges változtatásokat még a leadás előtt egyeztettük, és el is végezték. A visszajelzések alapján a nehézségeik általában technikai jellegűek voltak, illetve időhiányból adódtak. Örömmel vettem, amikor a tőlem érkező bátorítás adott nekik energiát a folytatáshoz.

Nekem ez volt az első alkalom, hogy egy online képzésben mentori feladatokat láttam el, így már ezáltal is rengeteg tapasztalattal gazdagodtam. Igyekszem a kurzus értékelésének eredményeiből levonni a megfelelő következtetéseket, és hasznosítani ezeket a jövőben.

Várakozásaimat meghaladó nyitottságot, elszántságot és tenni akarást tapasztaltam a csoporttagok részéről. Rengeteg emberi érték, pedagógiai tapasztalat és kreativitás került a felszínre a közös munka során. Remélem, hogy az itt megkezdett munka a pedagógusok egyre szélesebb rétegét „megérinti” majd és ez alapja lehet a módszertani megújulásnak, egy újfajta tanítási/tanulási kultúra kialakulásának. A tanárok sikerélményeit és az érintett tanulók pozitív visszajelzéseit látva úgy éreztem, hogy értékes és jövőbe mutató ez a közös munka.

A következő kurzusok esetén szerintem érdemes lenne plusz kontakt órákat beépíteni, ha nem is kötelezően, de lehetőséget adva a személyes konzultációra a kurzus során is. Ez leginkább a videókészítés szakaszában lenne a résztvevőknek hasznos.

A mentori munka folyamatos készenlélet igényel, hogy a beérkező megkeresésekre rövid időn belül tudjunk reagálni. Emellett időszakosan, az egyes modulok végén a zárófeladatok értékelésénél sűrűsödnek össze a teendők. Kellő tervezéssel, és az esetleges időhiány/csúszás esetén a csoporttagok felé való rendszeres kommunikációval ez 8-10 fő esetén még kezelhető, így nem éreztem különösebben megterhelőnek a feladatot.

GYULAVÁRI JUDIT

Iskolánkból 10 kolléga jelezte, hogy regisztrálni fog a képzésre. Ebből egy még a regisztráció környékén visszalépett, mert félreértette a tartalmat; egy az első feladat előtt, egészségügyi problémák és egy a tanfolyam ideje alatt, időhiány miatt. Végül 7 bizonyítvány került kiosztásra. Egészen pontosan 6, mert ugyan heten csinálták meg végig, de adminisztrációs szempontok miatt (kreditpontok validitása) a következő időpontban alkalmasabb lesz.

Az együttműködés a kollégákkal tulajdonképpen zökkenőmentesnek volt mondható. Mind szóban, a tanáriban, mind a megadott fórumon folyamatosan kaptam kérdéseket és az értékelendő írásokat, és igyekeztem minél hamarabb válaszolni is rájuk. A platformban nem sikerült megtalálnom, hogy hol lehet beállítani, hogy kapjak értesítést a beérkező üzenetekről/feltöltött munkákról, emiatt volt, hogy többször „feleslegesen” léptem be, és volt, hogy lett volna rá lehetőségem gyorsan válaszolni, de nem vettem észre, hogy van olvasni valóm. Ez különösen ott volt „kritikus”, amikor a kolléga feltöltötte az anyagát, én elolvastam, értékeltem, reflektáltam, és a kollégának volt válasza, reagálása a reflektálásra.

Az aktivitás minden kollégától kimagasló volt, részt vettek a fórumbeszélgetésekben, bár néha azt jelezték, hogy ugyan elolvasták a kommenteket, posztokat, érdekesnek/érdekesnek is tartották, de maguktól nem válaszoltak volna rá, de mert tudták, hogy része az értékelésnek, valamit hozzáfűztek. Ettől aztán nekik is, nekem is, szinte kezelhetetlenül sok üzenetünk érkezett a fórumbeszélgetésekről (amit viszont megtaláltam, hogy hol lehetne leállítani, de nem mertem, nehogy valami fontosról lemaradjak).

A beadott munkák minősége, véleményem szerint, igen magas volt és nagyon érdekes a sokszínűsége. Egy picit sajnáltam, hogy a végén csak egy nem-angol szakos kolléga maradt, mert érdekes lett volna más tantárgyakat is látni, de az angolból feldolgozott témák is széles skálán mozogtak a nyelvtani magyarázattól a kulturális háttérismereten át a szakmaival bővített nyelvtanításig. Mindegyikből sokat tanultam és külön szakmai továbbképzéssel ért fel a mentorálás folyamata, ami nyilván sokkal kevesebb lett volna, ha nem a saját tantárgyamat tanító kollégák munkáit nézem át, olvasom.

Személyes szakmai fejlődésemet is jelentősnek érzem, hiszen a mentori munka a fent említetteken kívül is lehetőséget nyújtott látóköröm szélesítésére, újabb ötletek megismerésére. Kimagaslóan örültem, hogy az idegen nyelvi munkaközösség „mumusa”, a szakmaival bővített nyelvoktatás is színesítette a palettát, valamint külön megemlíteném az általam középiskolában még annyira szeretett, de azóta eléggé lecsökkent matematika tantárgyról olvasott munkát, melyben nagyon élveztem, hogy egy kicsit a megszokottól eltérő módon kell az agyamat dolgoztatni. Egy szóval, nem tudom eldönteni, hogy melyik az érdekesebb, saját tantárgyat vagy attól eltérőt mentorálni. Nyilván a saját tantárgy mentorálása a hétköznapi gyakorlatában hamarabb megtérülő tudást nyújt, de azért kell a látókör bővítése, a régi kedvencek felelevenítése.

A tanulásokat, javaslatokat és a megterhelésre vonatkozó megjegyzéseket egy bekezdésbe sűríténém, egy kalap alá venném:

Most, hogy már végigcsináltunk egy teljes kurzust és lehet látni, hogy hogyan működik, mikre kell figyelni, miket kell adminisztrálni, könnyebb lesz, mert többször kellett előhalászni, végigböngészni az írásokat, amikor ment közben derült ki, hogy még mit kellett volna tudni. Könnyen el bírom képzelni, hogy csak nekem nem eléggé friss hozzá az agyam, de nagyon sok fogalmazást, írást, összefoglalót olvasok, és kialakult az, hogy amíg olvasom, értékelem, reflektálok, akkor figyelek, „benne vagyok”, de amikor ezzel végeztem, akkor nagyon hamar elfelejtem. Tehát amikor jön egy kérdés, hogy melyik miről szólt melyik volt a legjobb, milyen témák kerültek elő, milyen eszközöket használtak, akkor nekem szinte teljesen előlről és szinte teljesen egészében át kellett (volna) olvasni. Szerencsére a digitális korban élünk és szerencsére jó a kapcsolatom a kollégákkal, így egy közösen megnyitott Google dokumentumba a kérdések egy részére gyorsan megkaptam a választ, szinte mindenkitől.

A mentori munka, mint minden, teljes lelkesedéssel végzett feladat meglehetősen megterhelő tud lenni, leginkább időben. És csak zárójelben: úgy érzem, hogy sok mindent bevállalok, de időnként döbbszemen néztem, mentor kollégáimnak honnan van ennyi energiája, ideje!!!

Összességként nem kis munka személyesen és szakmailag is sokat jelentett, sokat tanulhattam én is, és ez már megéri a fáradságot.